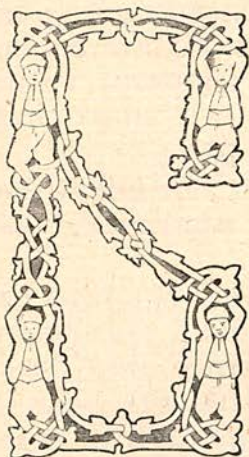

Край рѣката.

бше срѣда прѣдъ обѣдъ, когато учителътъ ни каза, че слѣдъ обѣдъ ще отидемъ край рѣката. Колко се зарадвахме ние тогава. Тръгнахме и неусѣтно стигнахме до рѣката, която се извиваше по край кичеста горицка. Рѣката бѣше придошла. Ние се опитахме да я прѣгазимъ, т. е. да минемъ въ *бродъ*, ала напразно. Водата бѣше голѣма.

Край брѣговетѣ имаше върбалакъ. Ето на онази хубава полянка до самия брѣгъ виждаме горица отъ насадени върби. Тѣ лесно растатъ и сж много пригодни за запазване брѣговетѣ отъ разрушаване.

Тръгнахме надолъ, на кждѣто тече рѣката, ще каже, ние сме обѣрнати съ лицето си къмъ течението на рѣката. Брѣгътъ по който вървѣхме бѣше отъ лѣва страна, т. е. *лѣвъ брѣгъ*, а на срѣщниятъ—*дѣсенъ*. По между двата брѣга на рѣката, течеше водата, която е издълбала нейното *корито*.

— Кой е издълбалъ коритото?

— Рѣката.

— Отдѣ се е взела водата, която тече по коритото?